

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1435/05
01.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene BB, čiji je punomoćnik VV, advokat i "GG", radi iseljenja i poništaja ugovora, odlučujući o reviziji tužene BB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu broj Gž.2065/04 od 14. decembra 2004. godine, u sednici održanoj 1. decembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene BB izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu broj Gž.2065/04 od 14. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Niš broj P.1796/04 od 24. juna 2004. godine, izrekom u stavu prvom je tužena BB obavezana da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana DD i isti preda u državinu tužilji AA. Izrekom u stavu dva poništen je ugovor o otkupu stana zaključen između tužene BB kao kupca i tuženog "GG", kao prodavca, na kome su potpisi overeni pred Opštinskim sudom u Nišu pod Ov. ___ dana ___ 1993. godine kao i Aneks ovog ugovora, na kome su potpisi overeni pred istim sudom pod brojem Ov. ___ dana ___ 1993. godine, a koji je za predmet imao otkup stana iz stava prvog izreke presude. Izrekom u stavu trećem je tužena BB obavezana da tužilji naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40.700,00 dinara, a tuženi "GG" u iznosu od 6.700,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu broj Gž.2065/04 od 14. decembra 2004. godine, žalba tužene BB odbijena je kao neosnovana i potvrđena presuda Opštinskog suda u Niš broj P.1796/04 od 24. juna 2004. godine.

Protiv navedene presude drugostepenog suda, reviziju je blagovremeno izjavila tužena BB, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilja je podnela odgovor na reviziju.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP ("Sl.glasnik RS" br. 125/04), te je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano je ukazivanje revidenta na bitnu povredu iz člana 354. stav 2. tačka 12. ZPP, uz ukazivanje na

pravnosnažnu i izvršnu presudu Opštinskog suda u Nišu broj P.1352/99 od 9. novembra 2001. godine. Navedenom pravnosnažnom i izvršnom presudom, po kojoj je revizija tužene BB odbijena kao neosnovana presudom Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Rev.II 1337/02 od 24.4.2003. godine, u sporu pune jurisdikcije je odlučeno o dodeli stana iz predmeta ovoga spora na korišćenje tužilji AA, u kom delu presuda zamenjuje odluku nadležnog organa tuženog (ova parnica ima karakter radnog spora), dok je u delu tužbenog zahteva koji se odnosio na iseljenje tužene BB sa svim licima i stvarima iz istog stana i u delu tužbenog zahteva za poništaj ugovora o otkupu stana između tuženih, tužba ustupljena parničnom veću Opštinskog suda u Nišu (redovna parnica). Ovde pobijanom presudom odlučeno je o delu tužbenog zahteva koji je ustupljen parničnom veću na odlučivanje. Prema tome, neosnovan je prigovor litispencije koji je istaknut od strane tužene BB.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, između parničnih stranaka su vođeni sudski postupci u predmetima broj P.1117/92, broj P.96/96 i broj P.1352/99, koji su pokretani povodom različitih odluka tuženog Instituta o dodeli istog stana na korišćenje tuženoj. AA Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Nišu broj P.1352/99 od 9. novembra 2001. godine, kako je gore rečeno, u sporu pune jurisdikcije je taj stan dodeljen na korišćenje tužilji. Međutim, tokom vođenja navedenih sudskih postupaka, između tuženih je zaključen ugovor o otkupu istog stana dana ____ 1993. godine i Aneks ugovora dana ____ 1993. godine. Ugovor o otkupu i Aneks toga ugovora zaključeni su na osnovu odluke tuženog "GG" o dodeli stana na korišćenje tuženoj BB, koja je sve vreme u državini stana, a koja je poništena pravnosnažnom odlukom suda.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi usvojili tužbeni zahtev, uz razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Osnov za zaključenje ugovora o otkupu bila je odluka tuženog "GG" o dodeli stana iz predmeta ovoga spora na korišćenje tuženoj BB. Kako je ova odluka poništena pravnosnažnom odlukom suda, prestao je da postoji osnov za zaključenje ugovora o otkupu, što predstavlja razlog za ništavost ugovora u smislu odredbe člana 52. Zakona o obligacionim odnosima. Prema članu 16. stav 1. Zakona o stanovanju ("Sl. glasnik RS" br.50/92 ... 26/01), koji ima karakter specijalnog propisa, obaveza zaključenja ugovora o otkupu stana odnosi se na nosioca prava raspolaganja samo u odnosu na nosioca stanarskog prava, odnosno sada zakupca stana na neodređeno vreme. Pošto je tužena BB izgubila svojstvo zakupca stana na neodređeno vreme poništajem odluke o dodeli stana u zakup na neodređeno vreme od strane suda, nisu bili ispunjeni uslovi ni po specijalnom propisu da se između tuženih zaključi ugovor o otkupu stana.

Prema tome, kako tužena BB stan iz predmeta ovoga spora ne koristi ni po osnovu zakupa, niti po osnovu prava svojine, u smislu odredbe člana 5. stav 1. Zakona o stanovanju, ona isti stan koristi bez pravnog osnova. Zbog toga je bio ispunjen zakonski uslov da se udovolji i tužbenom zahtevu da se tužena BB sa svim licima i stvarima iz ovog stana iseli i preda ga u državinu tužilji.

Imajući rečeno u vidu, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 393. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Ij